№ 30. Czwartek 6. Lutego 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

We wsi *Wolkowie*, w obwodzie brzeżańskim, założona została regularna gr. kat. szkoła parafialna z następującem uposażeniem:

Tamtejsza gmina obowiązała się

a) płacić każdoczesnemu nauczycielowi, który ma oraz pełnić służbę dyaka, rocznie 150 zł. w. a.;

b) odstąpić mu po wieczne czasy do użytku położony przy budynku szkolnym ogród objętości 50 sążni kwadratowych i ogrodzenie jego utrzymywać zawsze własnym kosztem w dobrym stanie;

c) przeznaczony na szkołę i pomieszkanie nauczyciela budynek w Wolkowie pod nr. 79, jako też wszelkie porządki szkolne utrzymywać zawsze w dobrym stanie, a w razie potrzeby nawet budynek rozszerzyć i pełnić należytą usługę przy szkole;

d) na opał szkoły dodawać rocznie 4 niż. austr. sągów drzewa, a mianowicie jeśliby dwór ofiarował to drzewo bezpłatnie z swoich lasów, zrębywać je tylko i przystawiać, zaś w przeciwnym razie kupować i odstawiać własnym kosztem.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku poparciu oświaty między ludem wiejskim podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem należytego uznania do wiadomości powszechnej.

Telegramy.

Znaim, 3. lutego. Zapadł się wielki most na Tai pod Schallersdorf na drodze z Znaimu do Wiednia, co tamuje komunikacyę. Pracują wprawdzie nad mostem tymczasowym, ale wozy ciężkie nie będą mogły korzystać z niego jak za dni 10. Nikt przytem nie zginął.

Berna, 3. lutego. Komisya międzynarodowa z okazyi zajścia granicznego w Ville la Grande nie mogła się porozumieć. Członkowie francuscy podali do protokołu pojedyncze wnioski, jakoteż punkta sporne, i odjechali.

Przegląd polityczny.

Lwów, 5. lutego. W otrzymanych dziś dziennikach wiedeńskich znachodzimy telegram z Krakowa, który uważamy za rzecz potrzebną wyjaśnić w krótkości czytelnikom naszym. W zeszłym tygodniu zaszedł w Krakowie pożałowania godny wypadek; uczniowie gimnazyalni targnęli się na swojego nauczyciela, pana Hülsenbeck i znieważyli go publicznie. Wytoczone z tego powodu śledztwo miało naprowadzić na ślad jakiejś zmowy pomiędzy uczniami szóstej klasy, i skutkiem tego — jak donosi rzeczony telegram — zarządziła teraz władza zamknięcie tej klasy.

W główniejszych sprawach krajowych trwa dotąd jeszcze przechodowa cisza, towarzysząca pracom przygotowawczym, a dzienniki podają tylko szczegóły oderwane jakby z podsłuchu, lub zapuszczają się w domyślne rozprawy, które jednakże jak owe muszki jednodniowe przechodzą w nicość ze zachodem słońca. To też w dziennikach urzędowych a nawet i półurzędowych napotykamy dziś więcej szczegółów przeczących niż wiadomości wyjaśniających dzisiejsze wewnętrzne stosunki monarchyi. Szczególnie dwa z takich oświadczeń negacyjnych zasługują na uwagę publiczną: jednem zbija sama *Gazeta wiedeńska* bezzasadną wiadomość gazety kolońskiej, jakoby rząd austryacki układał się w drodze dyplomatycznej o sprzedaż lub odstąpienie Wenecyi, a drugie zaprzeczenie podaje paryska korespondencya w *Donau Ztg.* co do rozgłaszanej oddawna wieści, jakoby Austrya domagała się w Paryżu rozbrojenia Piemontu. Ważność tych obudwu *Dementi* jest tak jasna, że nie potrzebujemy jej wcale podnosić.

Z wypadków rzeczywistych w obrębie naszej monarchyi nie wiele możemy przytoczyć. Trwoga wywołana powodzią uśmierzyła się już prawie całkiem i pozostały tylko do przebolenia dość znaczne szkody zrządzone wylewem. W samym Wiedniu i w najbliższej okolicy pozrywała woda kilka mostów i przerwała komunikacyę na kolei Elżbiety, którą jednakże kilkodniowa praca zdoła przywrócić do dawnego stanu. Najwięcej ucierpiał Preszburg, gdzie woda przerwała tak zwaną tamę karlsburską, zalała kilka ulic i uszkodziła obadwa cmentarze tamtejsze. Podług ostatnich telegramów jednakże opadły już wody wszędzie i ustała przeto obawa dalszego niebezpieczeństwa. — Podaną w ostatnim przeglądzie naszym wiadomość o zaburzeniach w Weronie i Mantuy z powodu ujędzianej monety zdawkowej możemy uzupełnić teraz doniesieniem *Gazety wiedeńskiej*; znajdujemy w niej bowiem nietylko urzędowe potwierdzenie tych zaburzeń, ale oraz rozporządzenie ministerstwa finansów wydane dla uchylenia tych niegodności, które tej monecie zapewnia tymczasowo kurs prawny w Wenecyi, a poźniej przy ściąganiu jej z obiegu przyrzeka uwzględniać interesa ludności.

W sprawie rzymskiej przyniosła znowu *Indep. belge*, ważny na pozór telegram. Zaraz po nadejściu odpowiedzi p. Lavalette z Rzymu miał p. Thouvenel zapewnić nuncyusza i senat, że rząd francuski będzie w każdym wypadku bronić zasady świeckiej władzy Papieża trzymaniem załogi w Rzymie. Napomknęliśmy o pozornej ważności tego telegramu, gdyż w istocie zdaje się być to oświadczenie francuskiego ministra cale dwuznaczne; można bowiem bronić zasady i uznawać ją w teoryi, ale uważać przytem za niepodobną do utrzymania w praktyce; a powtóre trzymanie załogi w Rzymie nietyle zdaje nam się mieć na celu dobro Papieża, ile raczej widoki samej Francyi na półwyspie włoskiem. — Mówią teraz, że francuski minister wojny zamierza podobnie jak p. Fould ogłosić sprawozdanie wojskowe, które ma być zredagowane w duchu pokoju. — Z żółtej księgi dowiadujemy się jeszcze, że zjazd dwóch Cesarzów w Villafranca w r. 1859 ma być uwieczniony medalem, który wybijają teraz w Paryżu.

Urzędowa gazeta londyńska ogłasza pismo lorda Russella do admiralicyi w sprawie amerykańskiej. Powiada w niem minister, że Anglia postanowiła zachować jak najściślejszą neutralność w obec wojny amerykańskiej, i że przeto niebędzie przypuszczać do swoich portów żadnych wojennych statków amerykańskich. Tym sposobem upadają wszelkie dawniejsze pogłoski, które zapowiadały uznanie unii południowej ze strony Anglii. Krok ten przyczyni się bez wątpienia wielce do ukrócenia nieszczęsnej wojny domowej w Ameryce.

Ważniejsze nieco są dzisiaj wiadomości z Włoch. Król obawiając się, ażeby komitet partyi ruchu w Genuy, który od niejakiegoś czasu wielce się krząta, niewykonał jakiego zamachu, miał porozumieć się z Garibaldim i otrzymać od niego zapewnienie, że zachowa się spokojnie i niebędzie ośmielał zamiarów komitetu. Dodają wprawdzie, że Garibaldi zastrzegł sobie czynne wystąpienie w takim razie, jeżliby na jakimkolwiek punkcie Europy wybuchła rewolucya, ale na to niezanosi się nigdzie w tej chwili. — Baron Ricasoli upada coraz więcej w opinii kraju; zarzucają mu, że sprawy rzymskiej nieposunął ani o krok naprzód, a nawet okazał niezdolność swoją w organizacyi wewnętrznej państwa. Dowodem tego zniechęcenia są dokonane teraz wybory, uzupełniające do parlamentu w Toskanii i Romagnii, gdzie otrzymali większość kandydaci opozycyi, to jest stronnictwa federacyjnego.—Telegram otrzymany w Marsylii z Rzymu zapewnia, że Ojciec ś. wydał już pod dniem 18go z. m. breve, zwołujące wszystkich biskupów katolickich do Rzymu. Celem tego zboru ma być kanonizacya męczenników japońskich; mówią jednakże, że przy tej sposobności brane będą także pod obradę teraźniejsze przykre stosunki kościoła.

W Stambule była 30 z. m. konferencya w sprawie syryjskiej u Ali Baszy, na której oprócz posłów pięciu głównych mocarstw był obecnym także wielki wezyr. Nie wiadomo jeszcze, jakie zapadły uchwały; zapowiadają tylko, że Kabuli Effendi odjedzie już wkrótce do Syryi. — W miejsce apostaty Sokulskiego mianowany został X. Piotr Arabadżiki arcybiskupem bułgarsko-unickim, i Fuad Basza przyjmował go bardzo uprzejmie po konsekracyi.

Na amerykańskiej widowni boju oczekują znowu wkrótce wielkiej bitwy, gdyż cała armia unii ruszyła naprzód. Widać zabrano się teraz z całą energią do dzieła, i jeśli tak dalej pójdzie, może istotnie sprawdzić się przepowiednia jenerała M'Clellana zrobiona teraz w kongresie, że bunt stanów południowych będzie już wkrótce przytłumiony.

Sprawy krajowe.

Protokół piątego posiedzenia rady miasta Lwowa, odbytego na dniu 19. grudnia 1861 r.

Przewodniczący p. burmistrz miasta.
Obecnych panów radnych razem 70.
Z nieobecności nieusprawiedliwionych razem 17.

Na wstępie odczytany był protokół posiedzenia z 12. grudnia 1861 r., w którym na życzenie pana Armatys poprawkę zrobiono na stronnicy 13: że projekt do porządku czynności odesłać radził do komisyi redakcyjnej celem przepolszczenia niektórych germanizmów, nie zaś do komisyi przez pp. Adamskiego i Chilińskiego proponowanej celem przejrzenia i zastosowania do potrzeb pojedynczych sekcyi.

Potem odczytany był przez sekretarza rady pisany wniosek pp. gospodarzy rady niecierpiący zwłoki:

1) by salę radną gmachu ratuszowego po dziś dzień świecami za pomocą pożyczanych kandelabrów niedostatecznie oświetlaną gazem oświetlić;

2) by gospodarzy upoważnić do oznaczenia sposobu oświetlenia sali z galeryami i przestrzenią pod galeryą w zastosowaniu do przyszłego upiększenia sali;

3) by do zawarcia potrzebnej ugody z tutejszym jakim przedsiębiorcą o wykonanie tego urządzenia upoważnić sekcyę III.

Pan przewodniczący poddał naprzód pod uchwałę zgromadzenia wniosek, by ten przedmiot na porządek dzienny wziąść. Rada m. uchwaliła większością głosów przyjęcie tego wniosku na porządek dzienny,

poczem p. przewodniczący poddał go pod obradę. W dyskusyi brali udział: pp. Slaski, Piątkowski i Armatys oświadczyli się za potrzebą bezzwłocznego zaprowadzenia oświetlenia gazem, utrzymując, że urządzenie nie powinno być przeszkodą w zebraniach, bowiem w kilkunastu dniach wykonanem i do przyszłej dekoracyi sali zastosowanem być może; zaś pp. Dr. Hofman i Adamski byli przeciw zaprowadzeniu oświetlenia gazem, powołując się na dawną uchwałę rady, którą restauracya sali odłożoną została do wiosny. Zgromadzenie idąc za zdaniem pierwszych mowców uchwaliło:

ad 1. potrzebę bezzwłocznego zaprowadzenia oświetlenia gazowego sali gmachu ratuszowego do obrad rady m.,

ad 2 & 3 upoważnia sekcyę III. do oznaczenia sposobu oświetlenia i zarządzenia wykonania robót potrzebnych.

W toku rozpraw nad powyższym przedmiotem zabrał głos p. Boczkowski przytaczając: że na posiedzeniu poprzedzającem wniosek p. Armatysa, by pp. radni stojąco przemawiali, nie weszedł pod dyskusyę i uchwałę, aż tego powodu listy bezimienne kursują, któremi nawiedzani bywają ci, którzy kiedyś siedząco mówili. Wniósł tedy mowca, by ten wniosek p. Armatysa do uchwały poddać. Zgromadzenie idąc za zdaniem p. Dr. Maciejowskiego, że ten wniosek odnosi się do regulaminu obrad, i w stosownym czasie przy naradach nad porządkiem czynności wniesionym być może, oświadczyło się przeciw obradom nad tym przedmiotem.

W dalszym ciągu posiedzenia przystąpiło zgromadzenie do obrad nad porządkiem czynności rady m., które się w ostatniem posiedzeniu rozpoczęły. Na wniosek jednak sprawozdawcy sekcyi VII. co do projektu porządku czynności p. Dr. Lunda, by przedmiotowi o wyborze deputacyi dla szkół dać w porządku obrad pierwszeństwo dlatego, że w tym przedmiocie sprawozdanie sekcyi krótko zebrane, a pomieniona deputacya już od 1. stycznia 1862 r. w życie wejść ma, uchwaliło zgromadzenie, by poprzód nad wyborem deputacyi obradować,

w skutek czego sprawozdawca sekcyi VII. p. Dr. Ziemiałkowski zabrawszy głos w tym przedmiocie — wniósł:

L. m. 29485 ex 1861. Wedle planu organizacyi gymnazyów i szkół realnych w państwie austryackiem ma dla każdego gymnazyum lub szkoły realnej w miejscu, w którym się znajduje, istnieć deputacya z trzech członków gminy składająca się, wybrana przez radę miasta. Celem tej deputacyi jest ułatwić spojnię między szkołą a życiem, mianowicie mają za pomocą tych deputacyi życzenia gminy względem szkoły do wiadomości dyrekcyi szkół i ciała nauczycielskiego, równie jak i potrzeby szkoły do wiadomości gminy dojść. Zakres czynności tej deputacyi oznaczony §§. 117 do 121 ministeryalnej instrukcyi z roku 1849 nie jako władzy nadzorczej, jeno jako ciała doradczego, stawia gminę w możności wywierania korzystnego wpływu na szkołę. Z dobrodziejstwa tego nadanego prawa gmina korzystać obowiązana, bowiem dożyliśmy wypadków niepocieszných, pociągania młodzieży szkolnej pod różnorodne inkwizycye, które młodzież od nauki odciągają. Nie jest zadaniem gminy stawać w obronie karygodnych czynów młodzieży szkolnej, ponieważ młodzież powinna być karną, posłuszną, oddającą się naukom, ale w przeświadczeniu, że młodzież nasza poczciwa i do dobrego skłonna, jeśli godny zaufania mąż do dobrego ją poprowadzi, musimy wierzyć, że dziś wina w nauczycielach. Dla zapobieżenia tedy podobnym dotychczas doświadczonym wypadkom nieszczęśliwym i w zamiarze zbliżenia młodzieży szkolnej do nauczyciela, przeto utorowania im drogi do wzbogacenia się w nauki, wnosi sekcya VII.:

a) aby rada m. uchwaliła potrzebę istnienia takiej deputacyi przez c. k. ministeryum przyzwolonej dla każdego gimnazyum i szkoły realnej tu we Lwowie istniejących;

b) by do tych wybrać się mających deputacyi powołać także i mężów z po za grona rady w zawodzie edukacyjnym biegłych,

c) złożyć deputacye nak rok 1862 dla szkoły realnej z pp. radnych: Paduch Izydor, Schuman Jan, a z poza grona R. p. Supińskiego Józefa.

Dla I. gimnazyum

z pp. radnych Dr. Piłat Stan., Dr. Sękowski A., a z po za grona R. p. Rusockiego hr. Wł.

Dla II. gimnazyum

z pp. radnych Dr. Orzechowicz Jęd., Dr. Hönigsmann O., a z poza grona R. p. Dr. Kabath M.

Dla III. gimnazyum

z pp. radnych Dr. Rajski T., Dr. Gębarzewski Dom., a z po za grona R. p. Bielowskiego Aug.,

d) by ta deputacya od nowego roku 1862 czynność swą rozpoczęła,

e) by członkom tej deputacyi dać z rady m. do tego pisemne upoważnienie,

f) i odpis planu organizacyi szkół przytoczonych, nakoniec

g) c. k. Namiestnictwo zawiadomić o wyborze tej deputacyi następującą relacyą:

Hohe k. k. Statthalterei! Der städt. Ausschuss hat in der Plenarsitzung vom Heutigen für die hier bestehenden drei Gymnasien drei städtische Gymnasialdeputationen, und für die hiesige Realschule eine städt. Realschuldeputation gewählt, namentlich für das erste Gymnasium die Herrn Gemeinderäthe: Dr. Piłat St., Dr. Sękowski A., und ausser ihrer Mitte Gf. Rusocki M., für das zweite Gymnasium die Herrn Gemeinderäthe Dr. Orzechowicz And., Dr. Hönigsman O., und ausser ihrer Mitte Dr. Kabath M., für das dritte Gymnasium die Herrn Gemeinderäthe Dr. Rajski T., Dr. Gębarzewski Dom., und ausser ihrer Mitte Herr Bielowski Aug., endlich für die Realschule die Herrn Gemeinderäthe Paduch Is., Schuman J., und ausser ihrer Mitte Herrn Supiński J., und zugleich beschlossen, dass diese Deputation ihre Wirksamkeit mit Beginn des Jahres 1862 anzutreten habe, und die h. k. k. Statthalterei in Kenntniss gesetzt werde.

In Ausführung dieses Beschlusses bittet der Magistrat die h. k. k. Statthalterei geruhe diese vorgenommene Wahl der Deputation zur Kenntniss zu nehmen, und den betreffenden Direktoraten die nöthigen Weisungen zu ertheilen.

Zgromadzenie rady przyjęło po krótkiej dyskusyi co do składu osób do deputacyi wchodzących jednomyślnie wszystkie ustępy wniosku Sekcyi VII. życząc sobie, na wniosek ks. opata Manastyrskiego, by w ostatnim ustępie relacyi dodane było przy słowie „*Weisungen*“ określenie tych zleceń, które z nadanego reskryptu ministeryalnego wypływają. (c. d. n.)

Wiedeń. (Losowanie obligacyi.) Do. 1. lutego 1862 odbyło się 350 i 351 losowanie dawniejszego długu państwa, na którem wyciągnięto serye nr. 161 i nr. 96.

Serya 161 zawiera obligacye kamery nadwornej z pierwiastkową stopą procentową 4% a to od nr. 3121 do nr. 4046 włącznie, a 1,230.159 zł. 23 kr. kapitału.

Serya 96 zawiera obligacye bankowe z pierwiastkową stopą procentową 5% a to nr. 86.293 z połową kapitału, i nr. 86.562 do 87.664 z całkowitą sumą kapitału w kwocie 1,012,721 zł. 48 kr.

Zaraz potem nastąpiło 4 losowanie 5% pożyczki loteryjnej z roku 1860, i wyciągnięto serye następujące:

Wykaz wylosowanych 45 seryi.

Numera seryi wylosowanych: 250, 357, 885, 1443, 2580, 2653, 2824, 3176, 3738, 3925, 4387, 4785, 5768, 5901, 6787, 6960, 7458, 7471, 7483, 7682, 8664, 8699, 8755, 8904, 9862, 9864, 10.749, 10 870, 11.906, 13.316, 13 422, 13.817, 13.900, 14.100, 14.790, 14.963, 16.698, 17.248, 17.290, 18.014, 18.719, 19 390, 19.483, 19.652, 19.886.

(Prośba duchowieństwa katolickiego w Bośnii) *Narodne Noviny* donoszą, że duchowieństwo katolickie Bośnii i Hercogowiny podało prośbę do c. k. ministeryum stanu, aby w Dalmacyi mogło być założone katolickie seminaryum dla młodzieży poświęcającej się stanowi duchownemu, którą dotąd musiano aż do Włoch posyłać. Pan minister stanu zasięgnął w tym względzie zdania arcybiskupa zagrabskiego, i przedłożył mu zarazem, czy nie lepiej byłoby założyć seminaryum w Zagrabiu, jak młodzież na wynarodowienie narażać.

Wykaz stanu

austryackiego banku narodowego na dniu 31. stycznia 1862.

Stan czynny.			walut. austr. zł.	c.
Moneta brzęcząca i sztaby			99,137.795	64
Wexle na miejsca zagraniczne			1,100.182	54
Spłacone raty towarzystwa kolei południowej lombardo-weneckiej i centralnowłoskiej			28,000.000	—
Depozyt srebra państwa za taką samą kwotę w banknotach al pari			5,629.381	91
Eskomptowane efekta, przypadłe między 5 i 92 dniami a to:				
Esk. w Wiedniu	34,615.070 zł. 42 c.			
detto w Pradze	4,054.666zł. 21c.			
detto w Bernie	2,998.101zł. 87c.			
detto w Peszcie	3,641.333zł. 56c.			
Esk. w Tryeście	5,166.864zł. 71c.			
detto we Lwowie	889.243zł. 17c.			
detto w Gracu	984.788zł. 73c.			
detto w Linzu	5?9.762zł. 75c.			
detto w Ołomuńcu	615.648zł. 47c.			
detto w Opawie	451.972zł. 24c.			
detto w Kronsztad.	883.024zł. 93c.			
detto w Klagenfurc.	406.596zł. 41c.			
detto w Krakowie	423.246zł. 86c.			
detto w Lublanie	499.547zł. 21c.			
detto w Fiumie	495.963zł. 85c.			
detto w Debreczyn.	430.811zł. 35c.			
detto w Temesw.	369.796zł. 73c.			
dtto w Reichenbergu	749.969zł. 28c.	zł. c.	zł.	c.
detto w Insbruku	211.800zł. — c.	23,863.138 33	58,478.208	7
Zaliczki na deponowane według statutów efekta spłacalne najdalej w 90 dniach		49,171.500 —		
detto w filialnych zakładach pożyczkowych		5,115.800 —	54,287.300	—
Fundowany dług państwa na spłacenie pieniędzy papierowych w. w., a mianowicie:				
a) po 4% oprocentowany	18,372.245zł. 97c.			
b) nieoprocentowany . .	22,215.708zł. 97c.		40,587.954	94
Dobra skarbowe, służące bankowi narodowemu za hipotekę			89,726.139	52

	zł.	c.
Zabezpieczone raty kupna za sprzedane już dobra skarbowe	1,547.960	43.5
Zaliczki na zadysponowaną najwyższem rozporządzeniem z d. 29. kwietnia 1859 pożyczkę 5%	99.000.000	—
Zaliczki w srebrze na mocy najwyższych postanowień z 19go kwietnia i 26go maja 1859 na 3,000.000 funt. szterl. zaciągniętej w Londynie pożyczki z roku 1859	20.000.000	—
Zawarowane statutami pożyczki oddziału hypot. kredytowego	56,776.999	51.5
Obligacye indemnizacyjne	20,594.951	8
Wzięte z byłego funduszu amortyzacyjnego na własność banku obligacye indemnizacyjne	31,811.090	2
Efekta funduszu rezerwowego w cenie kupna	10,871.892	80
Efekta funduszu pensyi w cenie kupna	1,356.728	38
Gmachy w Wiedniu, Peszcie i Tryeście, tudzież cały Fundus instructus	4,421.909	22
Saldi bieżących rachunków	459.770	58
Suma	623,788.265	34

Stan bierny.

	zł.	c.
Fundusz banku	109,384.590	—
Fundusz rezerwowy	10,873.792	52
Obieg banknotów	464,896.080	—
Mające się wykupić asygnaty bankowe	796.139	18.5
Należytość c. k. administracyi finansowej	2,873.768	79.5
Listy zastawne w obiegu	33,723.430	—
Fundusz pensyi	1,240.464	84
Suma	623,788.265	34

Francya.

Paryż, 1. lutego. (Archiwa gminne.) W ministeryum pracują nad projektem do prawa, mającego zaprowadzić nowy system w utrzymaniu archiwów gminnych. Ciało prawodawcze projekt ten wziąć ma pod obrady.

(Żółta księga.) Pomiędzy dokumentami w tak zwanej żółtej księdze zawartemi, znajdują się jeszcze niektóre dotąd nie publikowane, stosunek Francyi do Włoch blizej wyjaśniające. Z czterech dokumentów, odnoszących się do uznania królestwa włoskiego, trzy pierwsze ogłoszone już zostały: a mianowicie depesza Thouvenela do hrabiego Raynevala donosząca o uznaniu królestwa włoskiego pod zastrzeżeniem, objętem cyrkularzem rozesłanym przez Thouvenela do ajentów francuskich przy innych mocarstwach z doniesieniem o tem postanowieniu, i odpowiedź Ricasolego na depeszę Thouvenela. Czwarty dokument dotąd nie publikowany jest depesza Thouvenela do ajentów dyplomatycznych francuskich, zawiadomiająca ich o przyjęciu, jakie uznanie królestwa włoskiego u innych mocarstw znalazło. Ustęp odnoszący się do zbiorowej treści depeszy brzmi jak następuje: „Gabinety a mianowicie berliński, równie jak opinia publiczna przyjęły postanowienie cesarskie jako krok dążący do utrzymania pokoju. Cieszyć się możemy z umiarkowania, z którem rząd rosyjski myśli swoje wyjawił. Również zadowalniający jest głos gabinetu wiedeńskiego. Nie możemy sobie wprawdzie pochlebiać, ażebyśmy zgadzali się ze zdaniem jego o położeniu rzeczy na półwyspie włoskim, wszakże tak gabinet wiedeński jak i dwór rzymski uznały słuszność zastrzeżeń naszych w akcie uznania Króla Wiktora Emanuela, i zgodziły się na potrzebę pozostawienia w Rzymie załogi naszej.

(Medal bity.) W żółtej księdze francuskiej znajduje się także ustęp opiewający, że na uwiecznienie zjazdu dwóch monarchów w Villafranca, który położył koniec wojnie włoskiej, wybity ma być medal, który właśnie teraz wykończony zostanie.

(Poseł z Madagaskaru.) Telegram z Alexandryi z przedwczorajszej daty donosi, że przybył tam pierwszy minister i poufny doradca Króla Madagaskaru, Francuz Lambert, udając się do Paryża w celu wypełnienia zleceń Króla Radama II. do Cesarza Napoleona.

Z wyspy Maurycego donoszą pod dn. 5. stycznia, że cholera tam już grasować przestała.

Szwajcarya.

Berna, 24. stycznia. (Uchwały w radzie stanów.) Do *Zeit* donoszą: że rada narodowa równie jak rada stanów, jednak ze zmianą formy, przyjęła nową ustawę względem małżeństw mieszanych, która protestanckiej stronie małżeństwa mieszanego przyznaje rozwód zupełny z prawem powtórnego wstąpienia w związki małżeńskie, do spraw zaś rozwodowych w miejsce sądu duchownego przeznacza cywilny, a na przypadek oporu kantonów sąd związkowy.

Włochy.

Turyn, 30. stycznia. (Cisza w polityce.) Mówią tu powszechnie, że Król zwrócił uwagę Garibaldego na niebezpieczne knowanie, które się w Genui gotują. Wiktor Emanuel zapewnił Garibaldego, że powinność swoję jako Król Włoch święcie wypełni, Garibaldi zaś zapewnił go, iż jak dotąd wiernie przy nim stać będzie. Nie ulega więc żadnej wątpliwości, że przy obecnym obrocie rzeczy, Garibaldi znając dokładnie tajne powody Króla, swego przyjaciela, i będąc zarazem tajnym jego doradcą, spokojnie zachowywać się będzie tak długo, jak to okoliczności nakażą. Stronnictwo ruchu nie może zatem liczyć na pomoc Garibaldego, nie da on sie bowiem użyć za jego narzędzie. Tylko w jednym przypadku, oświadczył to Garibaldi kilkakrotnie, nie powstrzyma się od czynnego wystąpienia, pomimo wszelkich innych względów, a to w tym razie gdyby na którymkolwiek punkcie Europy wybuchła rewolucya, wielkie znaczenie mająca, a ku temu jak na teraz żadnego nigdzie nie ma widoku. Spokojne i wyczekujące postępowanie Króla, zrobi bardzo dobre wrażenie, w kółkach zwłaszcza finansowych. W kierunku politycznym nastąpi wielka cisza i Włochy znów oglądać się będą na Paryż, oczekując owych cudów, które dyplomacya francuska w Rzymie dokonać ma. Z resztą to jeszcze z Turynu donieść można, iż prace odnoszące się do wewnętrznej organizacyi kraju w cale naprzód nie postępują.

(Ministeryum Ricasoli.) Wzmaga się powszechna niechęć przeciwko Ricasolemu, który sprawę rzymską ani na jeden krok posunąć nie może, a w wewnętrznym zarządzie kraju okazał się niezręcznym i nieszczęśliwym ministrem. Dowodzą to widocznie nowe wybory do parlamentu. Szczególnie zaś zasługuje na uwagę wybór Montanellego w Toskanii, który sam jeden w toskańskiem zgromadzeniu narodowem w r. 1859 wystąpił przeciwko wcieleniu Toskanii do Piemontu, a który znaczną większością obrany został, pomimo, że rząd wszelkiemi środkami, jakie tylko prawo dozwala, wyborowi jego przeszkodzić chciał. Również i w Romanii, w Forli, dawny minister sprawiedliwości za czasów dyktatury Guerazego w Florencyi, Rezzoni, pokonał ministeryalnego kandydata znaczną większością głosów.

(Sprawa rzymska. — Zwołanie biskupów.) W Paryzu odbyła się według doniesienia *Gazety kolońskiej*, rada ministrów w sprawie rzymskiej, i zaraz po jej ukończeniu wysłano kuryera do posła francuskiego w Rzymie. Mówią w Paryżu, że położenie p. Lavalette stało się niezuośnem, od chwili jak kardynał Antonelli oświadczył, że dwór rzymski w żadne narady wchodzić nie może i zwrotu zabranych prowincyi żąda. W Rzymie zaś mówiono o dawnym planie przeniesienia stolicy Apostolskiej do Wenecyi, wszakże plan ten na żadną uwagę nie zasługuje. Zebranie ogólne biskupów katolickich w Rzymie nastąpi z pewnością i listy zwołujące już pod d. 18. stycznia rozesłane zostałe, pomimo odrady dyplomacyi francuskiej, lękającej się, iż na tem zebraniu zapadną decyzye kategoryczne i śmiałe, które znów będą na rękę stronnictwu ruchu we Włoszech. W liście konwokacyjnym podaną jest uroczystość kanonizacyi męczeników japońskich, jako będąca najbliższą przyczyną zebrania, lecz zarazem wskazane są trudności, które biskupi, udając się w maju do Rzymu, przezwyciężyć będą musieli.

W Torre del Greco mieszkańcy naprawiają zniszczone domy i budynki, pomimo popiołu wulkanicznego ciągle zalatującego.

Niemce.

Frankfurt, 24. stycznia. (Posiedzenie sejmu związkowego w d. 23. stycznia.) Królestwo Saskie ze względu na niedostateczność dotychczasowych uchwał związku względem ochrony dzieł literatury i sztuki od przedruku, ze względu na różnorodny rozwój specyalnego ustawodawstwa i praktyki w traktowaniu tej kwestyi w tem lub owem państwie związkowem, ze względu nareszcie, ze taki stan wpływa szkodliwie na handel księgarski i artystyczny a następnie na ruch literacki i artystyczny, wnosi nowy projekt ochrony literackiej.

Bawarya i Würtemberg przystają na ten wniosek. Zapada uchwała wybrać na przyszłem posiedzeniu wydział, który ma wydać o nim opinię.

Następnie wysłuchano sprawozdania wydziału o oświadczeniach rządów pojedynczych względem przyjęcia propozycyi co do niemieckiej ustawy wekslowej, które wniosła Norymberska komisya handlowa. Na propozycyę wydziału zgromadzenie związkowe stanowi uchwałę:

1. Wezwać wszystkie najwyższe i wysokie rządy państw, w których niemiecka ustawa wekslowa obowiązuje, aby ośm wniosków komisyi w Norymberdze dla uzupełnienia niemieckiej ustawy wekslowej w swoich krajach jak najpieszniej zaprowadziły.

2. Wynurzyć życzenie, aby najwyższe i wysokie rządy nie zaprowadzały na przyszłość same żadnych zmian lub dopełnień do niemieckiej ustawy wekslowej lecz tylko na tej drodze, na której niniejsze dopełnienia do skutku przyszły.

3. Wyrazić szczególniejsze uznanie zasług, które ze strony komisyi w Norymberdze, a mianowicie jej referenta kr. saskiego radzcy apelacyi Dra Tauchnitz około niemieckiej ustawy wekslowej położone zostały.

Rosya.

(Doniesienia z Turkestanu. — Otwarcie sesyi finlandzkich.) Nowsze wiadomości od linii Ssyr Daria donoszą, że Mallabek, Kan Kokandu wyruszył z swojem wojskiem przeciw twierdzy rosyjskiej Dshulek. Przednia straż przybyła do Jany Kurgan twierdzy kokandzkiej, którą wojska rosyjskie zburzyły, i zajęła się jej przywróceniem. Nie ma dotąd wiadomości o starciu przed lub przy twierdzy Dshulek, donoszą tylko, że przywódzca kirgizów Tursanbai został wzięty do niewoli z czterma innymi kirgizami, którzy z całemi swemi plemionami i trzodami koczowali w pobliżu granicznej twierdzy.

Z Helsingfors donoszą pod d. 21. stycznia, że d. 20. otwarto wydział z 48 deputowanych złożony a manifestem cesarskim z 24.

kwietnia z. r. utworzony. Z każdego z czterech stanów to jest z rycerstwa i szlachty, duchowieństwa, mieszczan i włościan należy do tego wydziału po 12 członków. Gdy deputowani zebrali się w domu rycerskim, powitał ich senator Gripenberg, prezydentem od Cesarza mianowany.

Turcya.

Konstantynopol, 30. stycznia. (Narady w sprawie syryjskiej.) Dzisiaj posłowie pięciu wielkich mocarstw zebrali się u Aalego Baszy dla konferowania w sprawie syryjskiej. Fuad Basza obecny był naradzie. Kabuli Efendi wkrótce udać się ma do Syryi.

(Arcybiskup unicki.) *Monitor* francuski donosi, że na miejsce Arcybiskupa Sokolskiego, który zniknął przed kilkoma miesiącami, ksiądz Piotr Arabadyjski wyniesiony został na godność Arcybiskupa bułgarsko-unickiego i że nominacya jego ogłoszoną została w Galacie z ambony w dwóch językach, tureckim i bułgarskim. Biskup grecki z Dremy, Meletios, który niedawno ze szyzmy na unię się nawrócił, odbywał konsekracye i uroczystości kościelne. W dniu 16. stycznia nowy Arcybiskup bułgarsko-unicki oddawał wizyty ministrom Porty i bardzo uprzejmego od nich, mianowicie od Fuada Baszy, doznał przyjęcia.

Ostatnie wiadomości.

Paryż, 4. lutego. Dzisiejszy „Monitor" zaprzecza doniesieniu w „Indep. belge", jakoby hrabia Walewski miał co do sprawy włoskiej wystąpić w biórach senatu z oświadczeniem, które sprzeciwiało się słowom ostatniej noty Thouvenela.

Bukareszt, 3. lutego. Agitacya rewolucyonistów wywołała w kilku wsiach wzburzenie pomiędzy włościanami. Dnia 24. stycznia chcieli chłopi wejść do Bukaresztu. Podprefekt Notaras, który chciał ich zatrzymać, został zabity, a prokurator doznał zniewagi. Książę Couza wysłał naprzeciw nich wojsko, ażeby przemocą powstrzymać buntowników.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 5. lutego. Na targ przedwczorajszy przypędzono 115 wołów i 50 krów, mianowicie z Lesienic 2 stada po 44 i 17 wołów, z Molikowa 14 a ze Skałata 40 wołów, z Bodajec zaś 50 krów. Z tej liczby sprzedano — jak nam donoszą — na targu 113 wołów i 25 krów na potrzeb miasta i płacono za woła, mogącego ważyć 280 ℔ mięsa i 36 ℔ łoju, 56 zł. 25 c., wół zaś szacowany na 330 ℔ mięsa i 46 ℔ łoju, kosztował 80 zł. Cena 1 krowy, ważącej 220 ℔ mięsa i 46 ℔ łoju, była 50 zł. w. a.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Horodyski Tomasz, z Krogulca. — Hr. Ożarowski Konst., z Lackiego.

Hotel europejski: Pierzchała Ign., z Uszkowiec. — Młocki Franciszek, z Hurnia. — Obertyński Wład., z Leszkowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5. lutego.

PP. Jabłonowski Józef, do Dolhego. — Hr. Badeni Wład., do Suchorowa. — Hr. Komorowski Piotr, do Stanisławowa. — Hr. Dieduszycki Alex., do Izydorówki. — Zawadzki Nik., do Bełza. — Truskolawski Leon., do Streptowa. — Guzkowski Kaj., do Nowego miasta. — Pieńczakowski Józef, do Wybranówki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie

Dnia 4. lutego 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.43	− 1.9	97.6	zachodni sil.	śnieg
2. god. po poł.	323.85	+ 1.0	88.1	„ „	„
10. god. wiecz.	323.92	+ 0.8	90.2	„ sł.	pochmurno

Wysokość śniegu 53‴.

Kurs lwowski.

Dnia 5. lutego		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	45	6	53
Dukat cesarski	„ „	6	47	6	55
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	20	11	40
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	15	2	18
Talar pruski	„ „	2	6	2	9
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—		—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	50	80	50
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	50	84	50
Akcye gal. kol. żelaz Karola Ludwika	bez kuponów	192	—	194	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	67	90	68	94
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	—	84	—

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 5. lutego.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 83 50. Metaliki po 5% za 100 zł. 69.—; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 798 —; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 194.50; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 138.75. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.55. dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—. półkorony —.—. Srebro 138 15.

KRONIKA.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności izraelickiej od dnia 1. lutego 1862.

Tutejsi rzeźnicy podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

1 funt wiedeński za krajcarów w walucie austryackiej.

Rzeźnik	Nr.	Miejsce	Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Usztyk	Kark	Szponder	Grube żebro	Pół-żebro	Łopatka	Pierś (brust.)	Części przydatne od tylki i głowy
Bass Berl	Cela nr. 1	w jatkach krakowskich	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Kohman Antoni syn	„ 2		.	23	.	23	.	.	.	.	.	23	23	23	23	23	23	23
Marder Aron	„ 3		30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Sidorowicz Stanisław	„ 4		.	23	.	23	.	.	.	.	.	23	23	23	23	23	23	23
Luft Israel Mayer	„ 5		28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Motylewski Klemens	„ 6		23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23
Eichler Mayer	„ 7		28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Kimmel Abraham	„ 8		28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Luft Fischel	„ 10		28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Blasberg Dawid Majer	„ 11		28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Schrenzel Feibel	„ 12		25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Schrenzel Feibel	buda nr. 1	obok domu nr. 6 i 7¾	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Tafel Mayer Baruch	„ 2		28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Piper Süssmann	„ 3		28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Eichler Mayer	„ 11		28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Horn Aron	„ 8		28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Schall Mayer	„ 4	Nr. 598¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Steppler Izak	„ 12	obok domu nr. 62¾	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Schor Simche	„ 21		28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Bracia Mokrzyccy	„ 6	naprzeciw rzeźni żydowskiej	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23
Kugel Chaim Berl	„ 7		28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Kusch Juda Leib	„ 19		25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Teteles Hersz	„ 14	Nr. 24¾	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Kimmel Ester Beile	„ 20		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Hübel Efroim	„ 18		24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Kugel Leiser	„ 13	Nr. 413²/₄	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Schweizer Malke	„ 15	Nr. 474¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Eichler Beile	„ 17	Nr. 515¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28

Z urzędu targowego stołecznego miasta

Lwów, 1. lutego 1862.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.